

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-133-05

Druk nr 27

Warszawa, 19 października 2005 r.

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencja

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Skarbu Państwa.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa

Art. 1. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego dokonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Od komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego organom tego przedsiębiorstwa oraz zarządcy nie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 63 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych.

3b. Umowy o zarządzanie przedsiębiorstwem państwowym, o których mowa w rozdziale 8a ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych, wygasają z dniem wpisania spółki do rejestru.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku komercjalizacji, o której mowa w art. 4 ust. 2 lub art. 4a ust. 1, przepisów ust. 3 pkt 6 i 8 nie stosuje się.”;

2) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Art. 4a. 1. Z uzasadnionym wnioskiem dokonania komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego w celu komunalizacji może wystąpić do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, na obszarze której znajduje się siedziba tego przedsiębiorstwa, na podstawie uchwały organu stanowiącego tej jednostki.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 4 ust. 2. W przypadku nieuwzględnienia wniosku minister informuje organ jednostki samorządu terytorialnego, podając jednocześnie uzasadnienie odmowy.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, na wniosek organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego, na obszarze której znajduje się siedziba jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, lub na wniosek organu wykonawczego związku jednostek samorządu terytorialnego, na obszarze którego spółka prowadzi działalność, może zbyć nieodpłatnie pakiet akcji tej spółki na rzecz tej jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego, jeżeli:

- 1) przedmiot działania spółki pokrywa się z zadaniami własnymi tej jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego i spółka wykonuje działalność gospodarczą na obszarze nieprzekraczającym terytorium składającej wniosek jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego;
 - 2) spółka nie jest objęta rządowymi programami konsolidacji sektorów lub nie jest wpisana na listę spółek o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa.
4. Uprawnieni pracownicy zachowują w tej spółce uprawnienia do nieodpłatnego nabycia akcji.
 5. Po nieodpłatnym nabyciu akcji od Skarbu Państwa udział jednostek samorządu terytorialnego lub związków jednostek samorządu terytorialnego w kapitale zakładowym spółki, o której mowa w ust. 3, nie może być zmniejszony do poziomu niższego niż 51% tego kapitału.
 6. Środki uzyskane z odpłatnego zbycia akcji spółki, o której mowa w ust. 3, należących do jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego, a także środki uzyskane przez tę spółkę z odpłatnego zbycia przedsiębiorstwa, składników aktywów trwałych lub praw do nieruchomości, na rzecz innych podmiotów niż jednostka samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego, podlegają przekazaniu na rachunek dochodów budżetu państwa, z wyjątkiem środków, o których mowa

w art. 56, które podlegają przekazaniu na rachunek właściwych funduszy celowych.

7. Prawa uzyskane w zamian za wniesienie należących do jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego akcji spółki, o której mowa w ust. 3, do innych podmiotów niż jednostka samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego, oraz prawa uzyskane przez spółkę, o której mowa w ust. 3, w zamian za wniesienie przedsiębiorstwa, składników aktywów trwałych lub praw do nieruchomości, do innych podmiotów niż jednostka samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego, przysługują Skarbowi Państwa i podlegają przekazaniu ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa.
8. Nabyte nieodpłatnie przez jednostkę samorządu terytorialnego lub przez związek jednostek samorządu terytorialnego akcje spółki, o której mowa w ust. 3, a także przedsiębiorstwo tej spółki, jej aktywa trwałe oraz prawa do nieruchomości, nie mogą być zbywane nieodpłatnie na rzecz innych podmiotów niż jednostki samorządu terytorialnego, związki jednostek samorządu terytorialnego lub Skarb Państwa. Nieodpłatne zbycie dokonane z naruszeniem tego przepisu jest nieważne z mocy prawa.”;

3) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Niezwłocznie po sporządzeniu aktu komercjalizacji zarząd lub osoba upoważniona w tym akcie przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa zgłasza do sądu

rejestrowego właściwego dla siedziby spółki wniosek o wpisanie spółki do rejestru przedsiębiorców.”;

4) po dziale II dodaje się dział IIa w brzmieniu:

„Dział IIa

Restrukturyzacja majątku przedsiębiorstwa państwowego przez wniesienie przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa

Art. 20a. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może wydać zarządzenie o wniesieniu przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa.

2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydane w stosunku do przedsiębiorstwa państwowego, którego fundusze własne są niższe niż minimalna wartość kapitału zakładowego, o którym mowa w art. 154 § 1 Kodeksu spółek handlowych, jeżeli wartość rynkowa aktywów przedsiębiorstwa jest równa co najmniej wartości kapitału zakładowego, o której mowa w tym artykule.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może przeznaczyć na pokrycie kapitału zakładowego spółki wkład pieniężny pochodzący ze środków, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i 3, lub wnieść do spółki dopłaty z tych środków.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zawiadamia organ założycielski oraz organy przedsiębiorstwa państwowego o wydaniu zarządzenia, o którym mowa w ust. 1.

5. Od zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu, o którym

mowa w art. 63 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych.

6. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, podlega ujawnieniu w rejestrze przedsiębiorców.

7. Z dniem doręczenia przedsiębiorstwu państwowemu zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, ustaje działalność dotychczasowych organów tego przedsiębiorstwa, a ich kompetencje przejmuje pełnomocnik ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

Art. 20b. 1. W zarządzeniu, o którym mowa w art. 20a ust. 1, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wskazuje osobę, którą ustanawia jako pełnomocnika, określa jego zadania oraz termin wyboru podmiotu, któremu zostanie zlecone oszacowanie wartości oraz ustalenie stanu prawnego przedsiębiorstwa wnoszonego do spółki.

2. Zlecenie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane w trybie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 2.

Art. 20c. 1. Określone w przepisach Kodeksu spółek handlowych czynności związane z wniesieniem przedsiębiorstwa do spółki wykonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

2. Do pełnienia funkcji prezesa pierwszego zarządu spółki powołuje się pełnomocnika ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, chyba że nie wyrazi na to zgody.

3. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, z dniem wykreślenia przedsiębiorstwa państwo-

wego z rejestru przedsiębiorców spółka, do której jest wnoszone przedsiębiorstwo, wstępuje we wszystkie stosunki prawne, których podmiotem było przedsiębiorstwo państwowe, bez względu na charakter prawny tych stosunków.

Art. 20d. 1. Z dniem wykreślenia z rejestru przedsiębiorców przedsiębiorstwa państwowego, o którym mowa w art. 20a ust. 1, pracownicy tego przedsiębiorstwa stają się, z mocy prawa, pracownikami spółki, do której jest wnoszone to przedsiębiorstwo, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Stosunek pracy dyrektora przedsiębiorstwa państwowego oraz pracowników zatrudnionych na podstawie powołania wygasa, z mocy prawa, z ostatnim dniem miesiąca, w którym nastąpiło doręczenie zarządzenia.

3. Pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, liczonego jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy. Odprawa ta nie przysługuje w wypadku zatrudnienia w spółce na stanowisku równorzędnym lub wyższym.

Art. 20e. 1. Po dokonaniu czynności niezbędnych do wniesienia przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, pełnomocnik sporządza bilans zamknięcia przedsiębiorstwa państwowego oraz składa do sądu wnioski o wykreślenie przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorców.

2. Z dniem zarejestrowania spółki lub podwyższenia kapitału spółki, do której jest wnoszone przedsię-

biorstwo, przedsiębiorstwo państwowe ulega z urzędu wykreśleniu z rejestru przedsiębiorców.

Art. 20f. Z pracownikami, którzy w dniu wydania zarządzenia, o którym mowa w art. 20a ust. 1, byli członkami rady pracowniczej przedsiębiorstwa państwowego, spółka, do której wniesiono przedsiębiorstwo, nie może rozwiązać stosunku pracy za wypowiedzeniem, jak również zmienić za wypowiedzeniem warunków pracy i płacy na niekorzyść pracownika w ciągu jednego roku od dnia wykreślenia przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorców.

Art. 20g. Wniesienie przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa w trybie działu IIa nie stanowi prywatyzacji w rozumieniu działu V.”;

5) w art. 33 dodaje się ust. 4:

„4. Rada Ministrów może wyrazić zgodę na wniesienie akcji należących do Skarbu Państwa do innej jednoosobowej spółki Skarbu Państwa w zamian za objęcie akcji w podwyższonym kapitale zakładowym tej spółki.”;

6) art. 38b otrzymuje brzmienie:

„Art. 38b. 1. Prawo do nieodpłatnego nabycia akcji Skarbu Państwa przysługuje uprawnionym pracownikom również w przypadku połączenia spółki powstałej w wyniku komercjalizacji z inną spółką, podziału tej spółki, jej przekształcenia lub wniesienia akcji do innej spółki Skarbu Państwa.

2. W przypadku wniesienia akcji należących do Skarbu Państwa do innej jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, uprawnionym pracownikom oraz rolnikom lub rybakom przysługuje ekwiwa-

lent prawa do nieodpłatnego nabycia akcji w postaci wynagrodzenia należnego z tytułu umorzenia akcji wypłaconego przez spółkę. Wpłata tego wynagrodzenia może być dokonana przez spółkę w ratach, oprocentowanych w wysokości nie niższej niż wskaźnik, o którym mowa w art. 35 ust. 2.”;

7) w art. 52 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przeniesienie własności przedsiębiorstwa na warunkach określonych w ust. 3 może nastąpić nie wcześniej niż po zapłaceniu przez przejmującego co najmniej jednej trzeciej należności wynikających z umowy oraz po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za drugi rok obrotowy od dnia zawarcia umowy o odpłatne korzystanie; okres ten ulega skróceniu o połowę w przypadku spłacenia przez przejmującego co najmniej połowy należności ustalonej w umowie. Pozostała do spłacenia część należności jest oprocentowana w wysokości nie niższej niż wskaźnik wzrostu cen dóbr inwestycyjnych, ogłaszany co kwartał przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".”;

8) w art. 53:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku rozwiązania umowy przed końcem terminu, na który została zawarta, Skarb Państwa może:

1) przeprowadzić prywatyzację przedsiębiorstwa, które było jej przedmiotem, lub odpłatnie zbyć przejęte składniki mienia pozostałe po takim

przedsiębiorstwie – w trybie publicznym określonym w art. 48 ust. 1;

- 2) wnieść bez zachowania trybu określonego w art. 48 ust. 1 przedsiębiorstwo lub przejęte składniki mienia pozostałe po takim przedsiębiorstwie do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Skarb Państwa może odpłatnie zbyć przedsiębiorstwo lub przejęte składniki mienia po takim przedsiębiorstwie, o którym mowa w ust. 2, na rzecz jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego, jeżeli mienie to jest niezbędne do wykonywania zadań własnych przez składających ofertę nabycia: jednostkę samorządu terytorialnego lub związek jednostek samorządu terytorialnego. W takim przypadku nie stosuje się przepisu ust. 2 pkt 1 oraz art. 48.”;

9) w art. 56 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorców, na rachunku którego gromadzi się 15% przychodów uzyskanych z prywatyzacji w danym roku budżetowym oraz odsetki od tych środków z przeznaczeniem na wsparcie w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców, w tym przeznaczonych do prywatyzacji,”.

Art. 2. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.²⁾) w art. 2 pkt 8a otrzymuje brzmienie:

„8a) udziela ze środków, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.³⁾), wsparcia w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz spółek z udziałem Skarbu Państwa,.”

Art. 3. 1. W terminie do dnia 31 grudnia 2006 r. minister właściwy do spraw Skarbu Państwa dokona komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych działających na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1399), dla których minister właściwy do spraw Skarbu Państwa jest organem założycielskim.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa państwowego jest obowiązany doręczyć ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, w terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, kwestionariusz przedsiębiorstwa państwowego przeznaczonego do komercjalizacji, wraz z dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji. W przypadku niedoręczenia dokumentów przez dyrektora przedsiębiorstwa państwowego, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa powołuje pełnomocnika przedsiębiorstwa państwowego, na którym spoczywa obowiązek doręczenia dokumentów w ciągu jednego miesiąca od dnia powołania.

Art. 4. W terminie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, organy założycielskie przedsiębiorstw państwowych, inne niż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, są obowiązane złożyć ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa wnioski o dokonanie komercjalizacji tych przedsiębiorstw wraz z kwestionariuszem przedsiębiorstwa państwowego przeznaczonego do komercjalizacji oraz dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji.

Art. 5. W następujących spółkach powstałych w drodze komercjalizacji:

- 1) Wojskowych Zakładach Kartograficznych w Warszawie,
- 2) Wojskowym Biurze Studiów Projektów Budowlanych i Lotniskowych w Warszawie,
- 3) Wojskowym Biurze Projektów Budowlanych w Poznaniu

– będących przedsiębiorstwami państwowymi o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym, dla których organem założycielskim jest Minister Obrony Narodowej, oraz w spółkach powstałych w drodze komercjalizacji tych przedsiębiorstw kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa określone w art. 2 pkt 5 oraz art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 2, wykonuje Minister Obrony Narodowej.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 9 i art. 2, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479 i Nr 184, poz. 1539.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479 i Nr 184, poz. 1539.

UZASADNIENIE

Projekt nowelizacji ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa obejmuje kilka obszarów regulacji, z których za wymagający najpilniejszego uregulowania należy uznać problem ustawowego dostosowania przepisów określających zasady udzielania wsparcia i pomocy publicznej ze środków Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców, pozostającego w dyspozycji Ministra Skarbu Państwa, do zmienionych przepisów prawa wspólnotowego. Określenie w załączniku do rozporządzenia nr 70/2001 z dnia 12.01.2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu Wspólnot Europejskich w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001) zmienionego rozporządzeniem nr 364/2004/WE z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63 z 28.02.2004) w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw powoduje, że w obecnym stanie prawnym Minister Skarbu Państwa został pozbawiony możliwości udzielania pomocy przedsiębiorstwom państwowym i spółkom, w których do Skarbu Państwa należy więcej niż 25% akcji lub udziałów. W konsekwencji nie jest obecnie możliwe udzielanie przez Ministra Skarbu Państwa takim podmiotom pomocy na ratowanie i restrukturyzację, niezależnie od ich wielkości. Mając na uwadze konieczność pilnego wprowadzenia omawianej zmiany do systemu prawnego, w art. 5 ustawy określono, że zmiana ta wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.

Z uwagi na kosztowne i zbyt daleko idące założenia programu komunalizacji mienia Skarbu Państwa określone w poselskim projekcie ustawy o zasadach nieodpłatnego przekazywania udziałów i akcji Skarbu Państwa w niektórych spółkach jednostkom samorządu terytorialnego (zgłoszonym w trakcie prac Sejmu IV Kadencji – druk nr 1697) zawarto w rządowym projekcie przepisy regulujące zasady prowadzenia procesu komunalizacji części spółek z udziałem Skarbu Państwa, z jednoczesnym uwzględnieniem uzasadnionego interesu Skarbu Państwa.

Przeprowadzenie nieodpłatnej komunalizacji w szerszym zakresie nie jest możliwe z uwagi na ograniczenia wynikające z przepisów ustaw ustrojowych dotyczących jednostek samorządu terytorialnego oraz gospodarki komunalnej, które zasadniczo nie dopuszczają prowadzenia przez jednostki samorządu terytorialnego działalności komercyjnej.

Przejmowanie mienia przedsiębiorstw państwowych przez samorząd terytorialny w celach komercyjnych może być zatem dopuszczone tylko w wyjątkowych przypadkach i na zasadzie ekwiwalentności (odpłatnie).

Z analizy przeprowadzonej przez Rząd wynika, że problem komunalizacji przedsiębiorstw i spółek prowadzących działalność o charakterze użyteczności publicznej dotyczy około 55 podmiotów.

Za szczególnie istotne kwestie wymagające uregulowania należy uznać także problem przeprowadzenia restrukturyzacji formy prawnej przedsiębiorstw państwowych o ujemnych funduszach własnych, przez wniesienie przedsiębiorstw do jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz przyspieszenie komercjalizacji prowadzonej z inicjatywy ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Przeszarżała i nieodpowiadająca duchowi czasu ustawa o przedsiębiorstwach państwowych nie pozwala przy tym organom założycielskim na podjęcie właściwych działań nadzorczych zmierzających do sanowania istniejącego stanu sztucznie podtrzymywanej w obawie przed prywatyzacją lub rzeczywistej niewydolności ekonomicznej przedsiębiorstw państwowych. Problemy ze zgodnym z istotą prawa własności wykonywaniem uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa wobec przedsiębiorstw państwowych przemawiają za potrzebą doprowadzenia do wygaśnięcia ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, co można uzyskać przez brak podmiotu regulacji, tj. komercjalizację wszystkich działających przedsiębiorstw państwowych lub wniesienie ich przedsiębiorstw do jednoosobowych spółek Skarbu Państwa. Stąd też Rząd proponuje wprowadzić do przedłożonego projektu ustawy termin zakończenia procesów komercjalizacji, do dnia 31 grudnia 2006 r.

Problemy związane z zagospodarowaniem mienia polikwidacyjnego oraz mienia po rozwiązanych umowach prywatyzacyjnych wskazują także na potrzebę wprowadzenia zmian do treści art. 53 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji.

Biorąc pod uwagę powyższe Rząd przedkłada propozycję zmian w ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji oraz w ustawie o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ukierunkowanych głównie na: usprawnienie i przyspieszenie komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych, usunięcie problemów związanych z gospodarowaniem mieniem Skarbu Państwa oraz, dodatkowo, na spójne z systemowymi rozstrzygnięciami z zakresu działalności samorządu terytorialnego i gospodarki komunalnej, umożliwienie nabywania przez jednostki samorządu terytorialnego (w tym w ramach prywatyzacji), akcji lub udziałów w spółkach prowadzących działalność z zakresu użyteczności publicznej.

I. Szczegółowe uzasadnienie zmian wprowadzanych do ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji:

1. Zmiana art. 3 ma na celu usprawnienie procedury przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę handlową i ewentualnej jej prywatyzacji. Należy podkreślić, że generalną zasadą wynikającą z ustawy jest komercjalizacja w celu prywatyzacji.

W związku z zakładanym generalnym odejściem od formuły przedsiębiorstwa państwowego w chwili dokonywania komercjalizacji nie można jednak przesądzić w jakim czasie nowo powstałe spółki będą prywatyzowane, jak również nie można *a priori* wykluczyć sytuacji, w której w stosunku do nielicznych przypadków działania prywatyzacyjne nie będą w ogóle podejmowane.

Problem komercjalizacji dotyczy obecnie ok. 250 przedsiębiorstw państwowych, gdyż tyle spośród ok. 430 istniejących przedsiębiorstw państwowych, których organami założycielskimi są wojewodowie, spełnia ustawowe przesłanki przeprowadzenia tego procesu. Należy przy tym mieć

na uwadze, że przedsiębiorstwa te należą do kategorii małych i średnich przedsiębiorstw.

Projektowany przepis eliminuje konieczność uzyskania zgody Rady Ministrów na inny, niż prywatyzacyjny, cel komercjalizacji w sytuacji, w której przy dokonywaniu komercjalizacji w „innym celu” nigdy nie dokonuje się trwałego wyłączenia prywatyzacji przekształcanych przedsiębiorstw, a z kolei wskazując prywatyzację, jako cel komercjalizacji, nie wyklucza się utrzymywania jednoosobowych spółek Skarbu Państwa przez wiele lat w niezmienionej strukturze własności.

2. Proponowane zmiany w art. 3 i w art. 4a ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji regulują warunki oraz tryb komunalizacji części akcji objętych przez Skarb Państwa w spółkach powstałych w wyniku komercjalizacji przez ich przekazanie na rzecz jednostek samorządu terytorialnego, jednakże z założeniem nieuszczipiania środków niezbędnych do pokrycia kosztów przygotowania i prowadzenia prywatyzacji mienia Skarbu Państwa oraz rezerwy reprivatyzacyjnej. Proponowane przepisy umożliwiają komunalizację po nadaniu przedsiębiorstwu państwowemu formy prawnej spółki kapitałowej, gdyż zgodnie z obowiązującymi przepisami gmina nie może prowadzić gospodarki w formie przedsiębiorstwa państwowego. Przekazanie akcji i udziałów tak utworzonych spółek w celu realizacji zadań własnych może dotyczyć zarówno jednostki samorządu terytorialnego, jak i związku jednostek samorządu terytorialnego, co na gruncie dotychczasowych przepisów nie jest możliwe. Obowiązujące przepisy umożliwiają jedynie wystąpienie sejmiku samorządu województwa z wnioskiem o dokonanie komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego, nie regulują jednak zagadnienia samej komunalizacji spółki.

Proponowane regulacje zapewniają jednocześnie właściwą i niezbędną ochronę interesów Skarbu Państwa, gdyż dopuszczają przekazanie akcji i udziałów spółek na rzecz jednostek samorządu terytorialnego (związków jednostek samorządu terytorialnego) wyłącznie w celu realizacji zadań

własnych tych jednostek. Wprowadza się także dodatkowe zabezpieczenia w postaci:

- 1) nakazu zachowania większościowego pakietu akcji lub udziałów jednostek samorządu terytorialnego w spółce,
 - 2) ustanowienia zasady, że w przypadku prywatyzacji takiej spółki środki uzyskane z odpłatnego zbycia akcji lub udziałów lub środki uzyskane ze zbycia istotnych składników majątkowych spółki na rzecz podmiotów innych, niż jednostki samorządu terytorialnego, podlegają przekazaniu na rachunek dochodów budżetu państwa, zaś prawa nabyte w zamian za wniesienie tych akcji lub udziałów albo majątku spółki do innych podmiotów, niż jednostki samorządu terytorialnego, przysługują Skarbowi Państwa. Rozwiązania takie są konsekwencją przyjęcia, że decyzja jednostki samorządu terytorialnego o prywatyzacji spółki świadczy, że tej jednostce spółka nie jest potrzebna do wykonywania jej zadań własnych, a zatem nie było uzasadnionych podstaw do jej komunalizacji.
3. Zmiana w art. 10 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji jest konieczna z uwagi na to, że zdarzają się przypadki, w których dyrektorzy przedsiębiorstw państwowych, nie zgadzając się z komercjalizacją przedsiębiorstwa z inicjatywy ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa lub z inicjatywy organu założycielskiego, wykorzystując fakt powołania ich do pierwszego zarządu Spółki na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy, odmawiają złożenia wniosku o wpis spółki do rejestru przedsiębiorców KRS.
4. Dodanie do ustawy projektowanego działu IIa ma na celu umożliwienie zmiany formy prawnej przedsiębiorstwa państwowego, którego bilans zamknięcia za ostatni rok obrotowy przed komercjalizacją wykazuje stratę netto, która wraz z nierozliczoną stratą netto z lat ubiegłych jest wyższa od sumy funduszu założycielskiego i funduszu przedsiębiorstwa. W takim przypadku zmianie formy prawnej prowadzonej działalności może towarzyszyć podwyższenie inwestycji Skarbu Państwa przez wniesienie do spółki wkładu pieniężnego, pochodzącego z funduszy celowych, o których

mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy, na poczet kapitału zakładowego lub w formie dopłat, przeznaczonych na pokrycie strat. Proponowane rozwiązania restrukturyzacyjne umożliwią niezakłócone działanie przedsiębiorstw w okresie ich sanacji ekonomiczno-finansowej, a tym samym pozytywnie wpłyną na ochronę miejsc pracy. Zaletą projektowanej regulacji jest także wzmocnienie nadzoru właścicielskiego nad gospodarowaniem mieniem nieefektywnych państwowych osób prawnych.

Wprowadzenie nowych rozwiązań pozwoli na ograniczenie przypadków upadłości lub likwidacji przedsiębiorstw państwowych oraz perspektywicznie daje szansę na powiększenie pozytywnych efektów prywatyzacji.

5. Dodanie nowego ust. 4 w art. 33 ma na celu precyzyjne uregulowanie procedury wnoszenia akcji należących do Skarbu Państwa do jednoosobowych spółek Skarbu Państwa w ramach określonych przez Rząd programów konsolidacji niektórych branż lub sektorów gospodarki. Uzasadnieniem proponowanej zmiany jest również konieczność wyeliminowania wątpliwości w kwestii prawnej dopuszczalności działań konsolidacyjnych i tworzenia grup kapitałowych w sytuacji, w której procesy te realizowane są bez rzeczywistej prywatyzacji mienia państwowego w rozumieniu ekonomicznym.
6. Zaproponowana zmiana przepisów art. 38b ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji pozwala na to, aby w spółkach, które podlegają konsolidacji, uprawnieni pracownicy mogli otrzymać ekwiwalent pieniężny w miejsce prawa do nieodpłatnego nabycia akcji. Projektowany przepis gwarantuje poszanowanie uprawnień pracowniczych oraz określa sposób ich realizacji w przypadku wniesienia wszystkich akcji spółki do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa. Umożliwienie umorzenia akcji przysługujących osobom uprawnionym w zamian za wypłatę im wynagrodzenia z tytułu umorzenia leży zarówno w interesie Skarbu Państwa, który zachowa pełną kontrolę nad spółką, jak i w interesie uprawnionych pracowników oraz rolników lub rybaków, którzy w takim przypadku realizują swoje prawa bez ograniczeń wynikających z art. 38 ustawy.

7. Przepis art. 52 ust. 4 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji określając warunki, od spełnienia których uzależniona jest możliwość wcześniejszego przeniesienia własności przedsiębiorstwa oddanego do odpłatnego korzystania stanowi, że pozostała do spłaty część należności jest oprocentowana poniżej wskaźnika wzrostu cen dóbr inwestycyjnych, ogłaszanego co kwartał przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Przyjęcie tak określonej stawki oprocentowania powoduje, że w każdym przypadku wcześniejsze przeniesienie własności przedsiębiorstwa skutkuje udzieleniem pomocy publicznej dla nabywcy. Dzieje się tak ponieważ oprocentowanie niższe od wskaźnika wzrostu cen dóbr inwestycyjnych jest oprocentowaniem korzystniejszym od oprocentowania oferowanego na rynku, wyrażanego za pomocą stopy referencyjnej (ogłaszanej dla poszczególnych państw członkowskich UE przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym WE).

Zwrócić należy przy tym uwagę, że omawiany przepis w obecnym brzmieniu uniemożliwia zastosowanie rynkowej stawki oprocentowania, co powoduje, że przeniesienie własności nie może nastąpić na warunkach rynkowych. Tym samym nabywca przedsiębiorstwa, w każdym przypadku jest jednocześnie beneficjentem pomocy publicznej i nawet, gdyby nie był zainteresowany jej uzyskaniem, jest zmuszony do złożenia wniosku o udzielenie pomocy publicznej w formie preferencyjnego oprocentowania rozłożonej na raty należności za przedsiębiorstwo.

Mając na uwadze powyższe, nowelizacja art. 52 ust. 4 ustawy zakłada przyjęcie jedynie minimalnej stawki oprocentowania pozostałej do spłaty części należności za zbywane przedsiębiorstwo, której nie będzie można obniżyć w umowie przenoszącej własność. Przyjęcie powyższego rozwiązania pozwoli stronom umowy indywidualnie negocjować jej warunki w zakresie stawki oprocentowania, która będzie mogła być ustalona również na warunkach rynkowych. Wskazać przy tym należy, że proponowana treść ww. przepisu odpowiada rozwiązaniom przyjętym na gruncie obowiąz-

jących przepisów art. 35 ust. 2 i art. 48 ust. 6 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji.

8. Uzasadnieniem projektowanej zmiany art. 53 ust. 2 jest okoliczność, że Skarb Państwa przejmując przedsiębiorstwo od zarządcy przejmuje de facto majątek niemający formy prawnej. Ponadto obowiązujące przepisy nie dopuszczają możliwości kontynuowania przez Skarb Państwa działalności gospodarczej stanowiącej przedmiot działalności, dla której zlikwidowane przedsiębiorstwo zostało utworzone.

Zaproponowana zmiana zmierza do ochrony rynku pracy oraz utrzymania rynku produktowego, w przypadku odebrania przedsiębiorstwa zarządcy, z uwagi na niewywiązywanie się przez niego ze spłaty należności względem Skarbu Państwa.

Należy także zauważyć, że obowiązujące obecnie brzmienie art. 53 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji określając sposób zagospodarowania majątku przejętego po przedsiębiorstwie oddanym do odpłatnego korzystania, wyłącznie przez sprzedaż przedsiębiorstwa w całości lub wniesienie go do spółki, zawęża sposób dysponowania tym majątkiem. Proponowana zmiana zmierza do:

- sprzedaży przedsiębiorstwa lub przejętych składników mienia pozostałych po takim przedsiębiorstwie w trybie publicznym,
- wnoszenia przedsiębiorstwa lub składników mienia pozostałych po takim przedsiębiorstwie jako aportu do spółek handlowych (w tym do jednoosobowych spółek Skarbu Państwa).

Proponowana zmiana art. 53 polegająca na dodaniu nowego ust. 2a ma na celu umożliwienie odpłatnego zbycia przedsiębiorstwa lub przejętych składników mienia po takim przedsiębiorstwie na rzecz gminy, bez wymogu zachowania trybu publicznego, jeżeli mienie to jest niezbędne do wykonywania przez nią zadań własnych.

9. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 56 ust. 1 pkt 2 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji z Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców realizowana jest pomoc publiczna na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorców. Proponowana zmiana jest konsekwencją zmian wprowadzanych w art. 2 pkt 8a ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa i pozwala udzielać wsparcia, które nie musi nosić znamion pomocy publicznej. Jednocześnie w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 273, poz. 2703), wskazać należy, że tytuły wydatków muszą być określone w ustawie powołującej fundusz (w tym przypadku – ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji) i mogą być rozszerzone jedynie zapisami ustawy budżetowej. Tym samym koniecznym jest wprowadzenie proponowanych zmian w art. 56 ust. 1 pkt 2 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji w powiązaniu z wprowadzanymi zmianami w ustawie o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa.

II. Szczegółowe uzasadnienie zmiany wprowadzanej do ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa:

Proponowana zmiana przepisu art. 2 pkt 8a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa wynika z konieczności umożliwienia Ministrowi Skarbu Państwa udzielania pomocy na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw państwowych i spółek z udziałem Skarbu Państwa, po wprowadzeniu do polskiego systemu prawnego (z dniem 1 stycznia 2005 r.) nowej definicji małego i średniego przedsiębiorcy. Definicja ta zawarta jest w załączniku I do rozporządzenia nr 70/2001 z dnia 12.01.2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu Wspólnot Europejskich w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001) zmienionego rozporządzeniem nr 364/2004/WE z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.Urz. WE L 63

z 28.02.2004). W świetle przedmiotowej definicji statusu małego i średniego przedsiębiorcy zostały pozbawione m.in. przedsiębiorstwa państwowe oraz spółki, w których Skarb Państwa posiada 25% i więcej udziałów lub akcji. W konsekwencji ograniczony został zakres podmiotów uprawnionych do uzyskania od ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa pomocy na ratowanie i na restrukturyzację.

Proponowana zmiana przepisu art. 2 pkt 8a ustawy rozszerza katalog beneficjentów pomocy udzielanej przez Ministra Skarbu Państwa na wszystkie przedsiębiorstwa państwowe i spółki z udziałem Skarbu Państwa, bez względu na kryterium ich wielkości (mały, średni lub inny przedsiębiorca) i ma na celu umożliwić realizację zadań Ministra w zakresie restrukturyzacji tych podmiotów celem ich dalszej prywatyzacji.

Jednocześnie w nowym katalogu beneficjentów pomocy udzielanej przez Ministra Skarbu Państwa ze środków Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców, nie uwzględniono spółek odpłatnie korzystających z mienia Skarbu Państwa.

Spółki te, z mocy przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie pomocy publicznej udzielanej w procesach prywatyzacji (projekt rozporządzenia po jego przyjęciu przez Radę Ministrów został notyfikowany Komisji Europejskiej jako program pomocowy), będą mogły korzystać z pomocy na restrukturyzację w formie zastosowania ulg w spłacie należności z tytułu umów prywatyzacyjnych. Pomoc ta ma charakter bezgotówkowy i polega na pomniejszeniu lub przesunięciu w czasie wpływów do budżetu państwa stąd też niecelowym jest utrzymywanie dotychczasowego instrumentu wsparcia pomocy gotówkowej dla ww. podmiotów. Prowadziłoby do sytuacji, w której spółka odpłatnie korzystająca z mienia Skarbu Państwa mogłaby spłacać swoje, wynikające z umowy prywatyzacyjnej, zobowiązania względem Skarbu Państwa, ze środków otrzymanych w ramach pomocy gotówkowej z Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców.

III. Dokonanie proponowanych zmian w ustawach: o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa oraz o komercjalizacji i prywatyzacji powinno być odpowiednio skojarzone z przepisami własnymi ustawy zmieniającej określającymi zasady powszechnej komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych, pozwalającej na wyeliminowanie z obrotu formy ustrojowej przedsiębiorstwa państwowego i zniesienie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych.

Istotnym czynnikiem proponowanego w art. 5 przepisów własnych ustawy przyznania Ministrowi Obrony Narodowej uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa jest rosnąca rola wymienionych w tym artykule podmiotów w okresie zagrożenia bezpieczeństwa państwa oraz w czasie wojny, gdy wchodzi one w jednolity system kierowania logistyką Sił Zbrojnych po uprzedniej militaryzacji stając się de facto częścią Sił Zbrojnych.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zakresu stosowania przepisów ustaw o przedsiębiorstwach państwowych oraz o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego podległych Ministrowi Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 31, poz. 172, z późn. zm.) większość ustawowych uprawnień stanowiących rad pracowniczych przedsiębiorstw została przyznana Ministrowi Obrony Narodowej, w szczególności w zakresie realizacji zadań na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, pełnienia służby przez żołnierzy zawodowych, stosunku pracy dyrektora. Uzyskano dzięki temu bardzo wysoką dyspozycyjność tych przedsiębiorstw czego przykładem może być zabezpieczanie ćwiczeń na terenie kraju, udział w likwidacji klęsk żywiołowych oraz wsparcie techniczne wojsk uczestniczących w misjach zagranicznych (np. w Iraku). Wykonywanie zadań zabezpieczenia logistycznego wiąże się z koniecznością częstego przebywania specjalistów z tych przedsiębiorstw na terenach jednostek wojskowych. Tereny wielu jednostek wojskowych – zgodnie z odrębnymi przepisami – należą do tzw. Terenów zamkniętych kategorii I. Z tego powodu podlegają szczególnej ochronie, a prace tam wykonywane spełniać muszą wymagania ochrony informacji niejawnych, w tym objętych tajemnicą

państwową (np. systemy łączności specjalnej, ochrony obiektów, kancelarie tajne i kryptograficzne).

Zgodnie z przyjętymi w 2003 i 2004 r. Kierunkami restrukturyzacji przedsiębiorstw przewiduje się dalszą ich redukcję przy założeniu, że powinny one pozostać w nadzorze MON, a ich dalsza prywatyzacja powinna być skorelowana ze zmianami generacyjnymi uzbrojenia i sprzętu wojskowego będącego lub planowanego do wprowadzenia na wyposażenie wojsk. Prywatyzacja może także okazać się jedyną możliwą ścieżką pozyskania inwestora strategicznego jako źródła dopływu nowych technologii lub udostępnienia rynku zbytu.

W odniesieniu do spółek powstałych w wyniku komercjalizacji wojskowych przedsiębiorstw remontowo-produkcyjnych (WPRP) pozostawienie ich w nadzorze MON zagwarantowane jest przepisami art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 83, poz. 932, z późn. zm.). Zatem proponowany zapis art. 5 niniejszego projektu skutkować będzie przyznaniem uprawnień – analogicznych jak wobec spółek powstałych z WPRP – w stosunku do Wojskowych Zakładów Kartograficznych w Warszawie, Wojskowego Biura Studiów Projektów Budowlanych i Lotniskowych w Warszawie oraz Wojskowego Biura Projektów Budowlanych w Poznaniu.

Istotą propozycji jest również przyznanie Ministrowi Obrony Narodowej uprawnień do dysponowania mieniem pozostałym po likwidacji spółki. Może mieć to istotne znaczenie w przypadku realizacji przedsięwzięć o charakterze koncentracji produkcji i usług specjalnych, gdy po zaspokojeniu zobowiązań likwidowanej spółki można dokonać przeniesienia pozostałego majątku (oprzyrządowanie i wyposażenie specjalne) do innej spółki.

W art. 5 określono dzień 1 stycznia 2006 r., jako termin wejścia w życie ustawy, z wyjątkiem art. 1 pkt 9 i art. 2, które mają wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy – co jest związane z koniecznością pilnego wprowadzenia do systemu prawnego regulacji zawartych w tych artykułach.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Zakres oceny skutków regulacji

Przygotowana ocena skutków regulacji sporządzona została zgodnie z obowiązującymi zasadami i obejmuje minimalny zakres oceny.

W przypadku przyjęcia przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej proponowanych zmian przepisów ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa dotyczących pomocy publicznej (art. 2 pkt 8a ustawy) i ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji w zakresie restrukturyzacji przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa (art. 20a ust. 1, art. 33 ust. 2 oraz art. 53 ust. 4 ustawy) niezbędne będzie powiadomienie Komisji Europejskiej o zakresie wprowadzanych zmian.

II. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Uregulowania projektowanej ustawy oddziałują na państwowe osoby prawne, które są nadzorowane przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

III. Konsultacje projektu

Uregulowania zawarte w projekcie są identyczne z propozycjami Rządu zawartymi w Stanowisku Rządu wobec sprawozdania Podkomisji o poselskich projektach ustaw: o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (druk nr 1196 – Sejm IV Kadencji) oraz o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji (druk nr 1577 – Sejm IV Kadencji), które w dniu 2 lutego 2005 r. zostało przyjęte przez Radę Ministrów. Projektowane regulacje były przedmiotem rozpatrzenia w dniu 19 stycznia 2005 r. przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego i uzyskały jej akceptację. W szczególności przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego pozytywnie odnieśli się do rozszerzenia kręgu podmiotów, które będą uprawnione do

występowania z wnioskiem o dokonanie komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego w celu jego komunalizacji.

Tekst projektu został opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Skarbu Państwa w celu spełnienia wymogu przeprowadzenia konsultacji społecznych.

IV. Skutki wprowadzenia regulacji

1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego

Proponowane zmiany nie spowodują negatywnych skutków dla budżetu państwa i jednostek sektora finansów publicznych, zaś przyspieszenie procedur przekształceń własnościowych zapewni w najbliższych latach szybki wpływ do budżetu państwa środków finansowych uzyskanych z prywatyzacji, umożliwi dokończenie komunalizacji oraz pozwoli na wygaszenie niedostosowanej do istniejących w gospodarce rynkowej warunków ustawy o przedsiębiorstwach państwowych.

2) Wpływ na rynek pracy

Wdrożenie ustawy będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy, gdyż wprowadzenie nowych rozwiązań pozwoli na ograniczenie przypadków upadłości lub likwidacji przedsiębiorstw państwowych oraz perspektywicznie daje szansę na powiększenie pozytywnych efektów prywatyzacji.

3) Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wdrożenie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4) Wpływ na sytuację w regionach i rozwój regionalny

Wdrożenie ustawy będzie miało pozytywny wpływ na sytuację w regionach, gdyż zapewni utrzymanie miejsc pracy w regionach kraju zagrożonych bezrobociem.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
*Jarosław Pietras***

Sekr.Min.JP-2844 /05/DP/ar

Warszawa, dnia 4. 10. 2005 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (nr RM-10-133-05) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedłożony projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Do wiadomości:

Pan Sławomir Cytrycki
Minister – Członek Rady Ministrów
Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

SEKRETARZ KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ